

kleur groen

Thema: beeldvorming

ds. Bettie Woord
organist/pianist Stefan Potman
lector Riky Enzerink

Welkom

Stilte

Aansteken tafelkaarsen

Zingen lied 906 vers 1, 4 en 5

God is tegenwoordig, God is in ons midden,
laat ons diep in 't stof aanbidden.
God is in ons midden, laat nu alles zwijgen
alles in ons voor Hem neigen.
Wie de stem / heft tot Hem
sla de ogen neder, geve 't hart Hem weder.

Koning in de hemel, kon ik U maar prijzen,
U volkomen eer bewijzen.
Kon ik als een engel eeuwig opgetogen
naar U zien met eigen ogen.
Laat mij nu / reeds aan U
alles mogen geven,
lieve God, mijn leven.

Oorzaak aller dingen, houdt Gij ons omgeven,
adem van ons aardse leven.
Oeverloze diepte, wonderlijkste wonder,
zee ik ga in U ten onder.
Ik in U, / laat mij nu
vallen in den blinde,
U slechts zien en vinden.

Bemoediging en groet

Zingen lied 906 vers 6, 7 en 8

Streel Gij met uw stralen, God van licht en leven,
mijn gezicht tot U geheven.
Evenals de bloemen voor het zonlicht buiten
zo gewillig zich ontsluiten,
zo laat Gij, / zon van mij,
in uw licht mij groeien
voor U openbloeien.

Maak mij recht eenvoudig, stil in den gebede,
afgezonderd in uw vrede.
Maak mij rein van harte, dat ik uwe klaarheid

schouwen mag in geest en waarheid.
Heer laat mij / even vrij
als een adelaar stijgen,
zo word ik U eigen.

Heer kom in mij wonen, zij mijn hart en leven,
U ten heiligdom gegeven.
Gij die zo nabij zijt, wend mij toe uw wezen,
dat Ge in mij uw beeld kunt lezen.
Waar ik ga zit of sta,
laat mij U aanschouwen,
met een stil vertrouwen.

Gebed

Zingen lied 885

Groot is uw trouw, o Heer, mijn God en Vader.
Er is geen schaduw van omkeer bij U.
Ben ik ontrouw, Gij blijft immer dezelfde,
die Gij steeds waart; dat bewijst Gij ook nu.

refrein:

Groot is uw trouw o Heer, groot is uw trouw o Heer,
iedere morgen aan mij weer betoond.
Al wat ik nodig had, hebt Gij gegeven.
Groot is uw trouw, o Heer, aan mij betoond.

Gij geeft ons vrede, vergeving van zonden,
en uw nabijheid, die sterkt en die leidt;
kracht voor vandaag, blijde hoop voor de toekomst.
Gij geeft het leven tot in eeuwigheid.

refrein

Gebed

Zingen lied 162 vers 1 en 2

In het begin lag de aarde verloren
in het begin in de duisternis;
God sprak zijn woord en het licht werd geboren,
't licht dat vandaag onze dag nog is.

In het begin zijn de wolken en luchten,
in het begin is de hemel ontstaan.
God sprak zijn woord en de wateren vluchtten:
zo bracht Hij scheiding en ruimte aan.

schriftlezing Job 38:1-18)

1 Toen antwoordde de HEER Job vanuit een storm. Hij zei:
2 'Wie is het die mijn besluit bedekt onder woorden vol onverstand?
3 Sta op, Job, wapen je; Ik zal je ondervragen, zeg Mij wat je weet.
4 Waar was jij toen Ik de aarde grondvestte? Vertel het Me, als je zoveel weet.
5 Wie stelde haar grenzen vast? Jij weet dat toch? Wie strekte het meetlint over haar uit?
6 Waar zijn haar sokkels verankerd, wie heeft haar hoeksteen gelegd,

7 terwijl de morgensterren samen jubelden, de hemelbewoners juichten van vreugde?
8 En wie sloot de zee af met een deur, toen ze uit de schoot van de aarde brak?
9 Ik hulde haar in een gewaad van wolken en omwond haar met donkere nevels.
10 Ik legde haar mijn grenzen op en sloot haar af met deur en grendelbalk,
11 en zei: "Tot hier en niet verder, dit is de grens die Ik je trotse golven stel."
12 Heb jij ooit de morgen ontboden, de dageraad zijn plaats gewezen,
13 om de uiteinden van de aarde te pakken en de goddelozen van haar af te schudden?
14 De aarde krijgt vorm als klei onder een zegel, haar oppervlak wordt gedrapeerd als een kleed.
15 Alleen de goddelozen blijven verstoken van het licht, hun opgeheven arm wordt gebroken.
16 Betrad jij ooit de plaats waar de zee opwelt, heb jij over haar diepste bodem gewandeld?
17 Zijn de poorten van de dood aan jou getoond, de deuren van het diepste donker – heb jij die gezien?
18 Kun jij de aarde in haar volle uitgestrektheid bevatten? Vertel het, als jij het allemaal weet!

Zingen lied 162 vers 3 en 4

In het begin is de aarde gekomen,
in het begin uit de diepte der zee.
In het begin kwam het gras en de bomen,
bloeden de bloemen en graasde het vee.

In het begin zijn de sterren gaan branden,
in het begin kwam de zon en de maan.
Boven het land en de zee en de stranden
wijzen zij wegen en tijden aan.

schriftlezing 2 Korintiers 5:14-21

14 Wat ons drijft is de liefde van Christus, omdat we ervan overtuigd zijn dat één mens voor alle mensen is gestorven, waardoor alle mensen zijn gestorven,
15 en dat Hij voor allen is gestorven opdat de levenden niet langer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem die voor de levenden is gestorven en is opgewekt.
16 Daarom beoordelen we vanaf nu niemand meer volgens de maatstaven van deze wereld; ook Christus niet, die we vroeger wel volgens die maatstaven beoordeelden.
17 Daarom ook is iemand die één met Christus is, een nieuwe schepping. Het oude is voorbij, het nieuwe is gekomen.
18 Dit alles is het werk van God. Hij heeft ons door Christus met zich verzoend en ons de taak gegeven dat bekend te maken.
19 Inderdaad, God heeft in Christus de wereld met zich verzoend: Hij heeft de wereld haar overtredingen niet aangerekend. En ons heeft Hij de verkondiging van de verzoening toevertrouwd.
20 Wij zijn gezanten van Christus, God doet door ons zijn oproep. Namens Christus vragen wij u dringend: laat u met God verzoenen.
21 Ter wille van ons heeft God Hem die de zonde niet kende één gemaakt met de zonde, zodat wij in Hem rechtvaardig voor God konden worden.

Zingen lied 162 vers 5 en 6

In het begin kwamen vogels gevlogen,
in het begin werd hun lied al gehoord.
Vissen in 't water, wat leeft op het droge:
God schiep de dieren, elk naar hun soort.

In het begin riep God mensen tot leven,
in het begin was het woord in hun mond.

Wat was het goed om op aarde te wonen,
wat was God blij dat de wereld bestond.

Overdenking

Muzikaal intermezzo

Zingen op de melodie van lied 908

Ik was U kwijt, ik was vergeten
om te geloven als een kind.
Ik wilde weten, alles weten:
waarom is God zo doof, zo blind -
is alles niet één grote waan?
God? Zou die wel bestaan?

Ik was U kwijt, ik had niet langer
wat jarenlang mijn vreugde was:
geloof en hoop. Ik werd steeds banger,
het werd een wond die niet genas.
Waarom op aarde zoveel pijn?
God? Die kán er niet zijn...

Ik was U kwijt, ik was verloren
mijn hoop op U en iedereen -
totdat ik, meer dan ooit tevoren,
mijzelf zag: moederziel alleen
omdat ik vragen bleef (hoe dom!):
waarheen, waartoe, waarom?

Ik zeg U dank! Ik vond weer vrede
en weet nog goed hoe ik die vond:
meer dan genoeg had ik gebeden;
ik leg mijn hand over mijn mond -
niet langer doof, niet langer blind,
spelend, opnieuw een kind.
André F. Troost

Mededelingen uit de gemeente

Gebed, stil gebed afgesloten met het Onze Vader

Dienst van de gaven

Zingen slotlied 978

Aan U behoort, o Heer der heren,
de aarde met haar wel en wee,
de steile bergen, koele meren,
het vaste land, de onzekere zee.
Van U getuigen dag en nacht.
Gij hebt ze heerlijk voortgebracht.

Gij roept het jonge leven wakker,
een tuin bloeit rond het open graf.
Er ruisen halmen op de akker
waar zich het zaad verloren gaf.
En vele korrels vormen saam
een kostbaar brood in uwe naam.

Gij hebt de bloemen op de velden
met koninklijke pracht bekleed.
De zorgeloze vogels melden
dat Gij uw schepping niet vergeet.
ëť Is alles een gelijkenis
van meer dan aards geheimenis.

Laat dan mijn hart U toebehoren
en laat mij door de wereld gaan
met open ogen, open oren
om al uw tekens te verstaan.
Dan is het aardse leven goed,
omdat de hemel mij begroet.

Zegen